

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

16 – 22 kwietnia 2013 r.

16/216

Wiadomość tygodnia

POLSCY KLERYCY NA JASNEJ GÓRZE

17 kwietnia 2013 r., odbyła się Ogólnopolska Pielgrzymka Alumnów Wyższych Seminariorów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych na Jasną Górę w Częstochowie. Oczywiście nie mogło tam zabraknąć naszej wspólnoty z Ołtarzewa.

Spotkanie rozpoczęło się w Archikatedrze Częstochowskiej uroczystym śpiewem *Veni Sancte Spiritus*. Po przywitaniu pielgrzymów przez abp. Wacława Depo – metropolitę częstochowskiego, miała miejsce konferencja kaznodziei Domu Papieskiego o. Raniero Cantalamessa OFMCap.

W pięknych słowach o. Raniero przypomniał, że Kościół nieustannie potrzebuje Ducha Świętego, a w sposób szczególnie potrzebujemy Go my – przyszli kapłani. Stwierdzając, że II Sobór Watykański, był nową Pięćdziesiątnicą Kościoła, podkreślił, że byłoby dramatem, gdybyśmy pozostali poza Wieczernikiem. „*Chcecie Ducha Świętego, czy tylko idei o Duchu?!*” – pytał żywiłowo.

Rozważając medytację o Pięćdziesiątnicy, wskazał na zdanie, które według niego jest istotą tej opowieści: „*»Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym.« – Dokonało się coś wielkiego. Duch Święty, czyli Osobowa Miłość, która krąży w wieczności między Ojcem i Synem, został dany uczniom. Tak więc wszyscy zostali napełnieni miłością Boga. Uczniowie doświadczyli, że są kochani przez Boga! My też jesteśmy uczniami Chrystusa. Jezus Zmartwychwstały stoi przed nami i prosi: weźmijcie Ducha Świętego!*”

Nawiązując do dzieła św. Augustyna O *Państwie Bożym*, apelował, że w na świecie ciągle budowane są dwa miasta. Jeśli pracujemy dla swojej chwały i tworzymy jedynie swoje imię, to w rzeczywistości budujemy miasto Szatana. Jedynie szuka-

jąc chwały Boga i pracując dla miłości Chrystusa, budujemy miasto Boga: „*Dokonaj wyboru! Czy chcesz być kapłanem dla prestiżu, dla wygodnego życia, czy chcesz być sługą Chrystusa!*”. Następnie zawołał do wszystkich alumnów: „*Chcę abyście powtórzyli po polsku: Ja nie szukam mojej chwały! Ja szukam chwały Chrystusa!*”.

Kaznodzieja papieski podkreślił także, że pierwszym impulsem Ducha jest głoszenie Chrystusa, ale Chrystusa żywego, konkretnej Osoby: „*Jezus nie jest zbiorem doktryn, dogmatów! Dzięki Duchowi Świętemu On jest żywą osobą! On chce być Twoim Przyjacielem!*”

O. Cantalamessa zaznaczył jeszcze, że w Wieczerniku towarzyszy nam także Maryja. Ona jest pierwszą wierzącą Nowego Testamentu i tak jak Ona mamy za sprawą Ducha Świętego pozwolić Jezusowi

począć się w naszym sercu: „*Tylko wtedy możemy Go nieść innym, kiedy mamy Go w sobie.*” Na koniec ciepłymi słowami życzył wszystkim zebrany: „*Najmłodszy seminarzyści! W tych latach przygotowania napełnijcie się Jezusem, zakochajcie się w Nim!*”

Po tej niezapomnianej konferencji odbyła się adoracja prowadzona przez abp Grzegorza Rysia. Następnie udaliśmy się, wraz z trzema tysiącami seminarzystów z całej Polski, procesyjnie na Jasną Górę, gdzie uczestniczyliśmy we Mszy św., której przewodniczył kard. Mauro Piacenza – prefekt Kongregacji ds. Duchowieństwa. W swojej homilii kard. Mauro ukazał, że autentyczna realizacja powołania powinna być oparta na radykalnej wierności i przygnięciu serca powołanego do Chrystusa.

Al. now. Maciej Krzywiński

Za: InfoSac

Kodeńska Kalwaria pod wodą

We wtorek 16 kwietnia gwałtownie podniósł się stan wody na rzece granicznej Bug. Z godziny na godzinę obserwowano jak woda, cofając się do Kałamanki, występowała z brzegów na rozlewisku „Genezalet”, zalewając wysepki oraz drewniane kładki na rzece Kałamance. W godzinach wieczornych rzeka wylała się również na pole namiotowe w okolicach zabytkowego krzyża, upamiętniającego przybycie do Kodnia ks. Molle, sukcesywnie zalewając boisko i kort tenisowy oraz stawy rybne. Utworzył się rwący potok, który wlewał wody z Bugu do rozlewiska w okolicach klasztoru. W ciągu nocy woda podniosła się tak znacznie, że całkowicie zalała ogród zielny na kalwarii, wypełniła dawny port Sapiehów i zbliżyła się do skarpy, na której położony jest klasztor Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej w Kodniu.

Uległy zniszczeniu wszystkie drewniane mosty i kładki, a woda niebezpiecznie zbliżyła się do domów mieszkańców, które znajdują się w okolicy Kałamanki. Na szczęście nie wystąpiło zagrożenie zalania zabytków na terenie zamkowym Sapiehów – Kodeńska Kalwaria znajduje się na wzniesieniu, które po wystąpieniu z brzegów rzeki Bug, utworzyło prawdziwą wyspę, otoczoną ze wszystkich stron wodą. W chwili obecnej oczekujemy na odpływ wody i dopiero wtedy rozpocznie się szacowanie szkód, jakie wyrządziła tegoroczna powódź. Może to potrwać kilka tygodni.

Za: www.oblaci.pl

Związkowcy z „Solidarności” pielgrzymowali do Lichenia

Około piętnastu tysięcy związkowców należących do NSZZ „Solidarność” z całego kraju oraz 160 pocztów sztandarowych przybyło do Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej na doroczną pielgrzymkę. Towarzystwo im hasło „Tylko z Maryją być solą ziemi”.

Od samego rana w Licheniu było gwarno i tłoczno. W stronę licheńskiej bazyliki zewsząd ciągnęły tłumy działaczy i związkowców należących do „Solidarności”, którzy po raz cztertnasty przyjechali na doroczną pielgrzymkę do Matki Bożej Licheńskiej. Byli wśród nich przedstawiciele

le niemalże wszystkich związków zawodowych z największych polskich przedsiębiorstw i zakładów pracy, na czele ze stoczniovcami z Gdańskiej Stoczni Remontowej im. Józefa Piłsudskiego, górnikami z Katowic, Konina, Kłodawy, Chorzowa, Gliwic, hutnikami z Chorzowa i Konina. W pielgrzymce uczestniczyli także m.in. przedstawicielami firmy Fiat Auto Poland z Bielska Białej, pracownicy firmy Anwil z Włocławka oraz ludzie pracy z regionów: Małopolska, Mazowsze, Podkarpacie, Łódź, Białystok, Szczecin, Bydgoszcz czy Rzeszów.

W imieniu organizatorów, czyli Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, przybyłych na pielgrzymkę powitała Ewa Zydorek, sekretarz Komisji. W imieniu przewodniczącego Piotra Dudy, który nie mógł przybyć do Lichenia, odczytała list wystosowany do uczestników pielgrzymki:

„Pielgrzymujemy do naszej ukochanej Matki, aby za jej pośrednictwem dziękować Bogu za to, co się udało i prosić o pomoc w tym, co przed nami. Aby zaświadczyć, że Statut naszego Związku oparty na społecznej nauce Kościoła, to nie tylko zapisany na papierze system wartości, ale to co na co dzień staramy się realizować w swojej związkowej działalności” – czytamy w liście przewodniczącego Dudy.

O godz. 12:00 przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Licheńskiej rozpoczęła się uroczysta msza św. w intencji związkowców. Eucharystii przewodniczył mariański abp Jan Paweł Lenga MIC. W koncelebrze uczestniczyli m.in.: ks. Wojciech Kochański, wikariusz biskupi i proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Koninie oraz ks. Wojciech Sokołowski MIC, v-ce przełożony domu zakonnego księży marianów w Licheniu, który do zgromadzonych wiernych wygłosił homilię. Nawiązał on do fundamentalnej roli NSZZ „Solidarność” w odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Powiedział, że „gdyby nie Sierpień 80. to nie żylibyśmy dzisiaj w wolnej Polsce”.

W trakcie mszy św. uczestnicy pielgrzymki modlili się także za wstawiennictwem kapelana „Solidarności”, bł. ks. Jerzego Popiełuszko, którego relikwie znajdowały się w trakcie nabożeństwa w prezbiterium licheńskiej świątyni.

Po mszy św. związkowcy wraz z pocztami sztandarami udali się pod pomniki bł. ks. Jerzego Popiełuszki, kapelana „Solidarności” oraz pod pomnik upamiętniający wydarzenia Sierpnia 80, znajdujące się nieopodal bazyliki. Tam przedstawiciele poszczególnych regionów i zakładów pracy złożyli kwiaty. Wszyscy natomiast odmówili modlitwę w intencji Ojczyzny.

Dziękując za przybycie, Zdzisław Nowakowski, przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Koninie, zaprosił wszystkich do udziału w przyszłorocznej, jubileuszowej, XV Pielgrzymce NSZZ „Solidarność” do Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Licheniu. *Biuro Prasowe Sanktuarium*

Nowy przełożony rogacjonistów w Polsce

Przełożony padewskiej prowincji rogacjonistów o. Adamo Calo mianował na początku kwietnia nowego przełożonego polskich wspólnot tego Zgromadzenia (rogacjonisci mają swoje klasztory w Krakowie i Warszawie). Został nim urodzony w 1972 roku w Conselve we Włoszech ks. Giovanni Sanavio. Zastąpił on w tej posłudze ks. Giovanniego Matteo Fogliata.

Zgromadzenie Księży Rogacjonistów zostało założone w 1897 r. w Messynie we Włoszech. W 1958 r. otrzymało dekret zatwierdzający je na prawie papieskim, a w 1981 r. zostały definitywnie zaaprobowane konstytucje. Zgromadzenie składa się z księży i braci. Charyzmat Rogacjonistów przejawia się: w nieustannej modlitwie o powołania, propagowaniu ducha modlitwy i wspieraniu powołań, a także w byciu dobrymi, ewangelicznymi robotnikami poprzez dzieła miłosierdzia na rzecz dzieci i młodzieży, zwłaszcza biednej i opuszczonej oraz pomocy ubogim i bezdomnym. Zgromadzenie Rogacjonistów obecne jest w wielu zakątkach świata, w szczególności w krajach misyjnych.

Rogacjoniści w Polsce są obecni od roku 1992 jako gest podziękowania za beatyfikację przez papieża Polaka Założyciela Św. Annibale Maria Di Francia. Red.

Kapituła krakowskich salezjanów

15 kwietnia, punktualnie o godz. 10.00. uroczystą mszą świętą rozpoczęła się w Krakowie Kapituła Inspektorialna. W inauguracji wzięli udział nie tylko wybrani delegacji, ale również zaproszeni goście.

Wśród nich s. Natanaela Bednarczyk – matka generalna sióstr Michalitek, s. Teresa Czeakała – inspektorka warszawska FMA, Ks. Alfred Leja, inspektor z Wrocławia oraz wiele osób świeckich, między innymi Wiesław Sojka, prezes BWS, i pan Roman Machowski – koordynator SSW inspektorii krakowskiej i wiele innych osób. Podczas Mszy świętej oprawę muzyczną zapewniła schola ze Staniątek a podczas uroczystego otwarcia orkiestra dęta z Oświęcimia, którą prowadzi ks. Zenon Latawiec.

Przyzywając asystencji Ducha Świętego w homilii ks. Inspektor wspomniął przesłanie ks. Generała, który doszedł do przekonania, że temat najbliższej kapituły Generalnej będzie brzmiał: Świadkowie ewangelicznego radykalizmu. Taki również tytuł przyjęła również nasza kapituła. W słowie Bożym ks. Dariusz Bartocha ukazał jeden z najważniejszych wymiarów współczesnej ewangelizacji jakim jest świadectwo. Przywołał zwyczaj, który istnieje na kapitule jakim jest zajmowanie miejsc od najstarszego do najmłodszego profesją. W takiej konwencji wspomniął ks. Andrzeja Szpaka, ks. Andrzeja Maryniarczyka, ks. Józefa Marszałka i ks. Mariana Dziubińskiego. Wspominając ich bliskie spotkania z młodzieżą zacytował słowa prof. Karola Tarnewskiego, który powiedział: „Wartości nie da się udowodnić a jedynie ukazać, dlatego tak bardzo musimy być świadkami.”

Drugim punktem uroczystego rozpoczęcia było spotkanie na sali teatralnej w seminarium gdzie zabrali głos zaproszeni goście. Podkreślali oni ważność wydarzenia, w którym uczestniczymy. Podczas otwarcia uczestnicy mogli zobaczyć pantomimę przedstawiającą życie i postannictwo ks. Bosko, którą przedstawiła młodzież z Oświęcimia.

Ważnym elementem inauguracji kapituły stało się również wręczenie nagrody inspektorialnej MIR. W tym roku na prośbę wspólnoty z Kielc, kapituła nagrody przyznała ją pani Alicji Jackowskiej, za długoletnią pracę w kancelarii parafialnej. W laudacji ks. Zygmunt Kostka powiedział: „W jej ponad 30 letnim dorobku pracy dla Zgromadzenia Salezjańskiego zaliczyć możemy prace kancelaryjne wykonane w par. Matki Bożej Częstochowskiej w Niewachlowie i par. Miłosierdzia Bożego w Oświęcimiu-Zasolu. Ślady jej pracy można także znaleźć w Staniątkach i Witowie. Do dziś służy radą i chętnie dzieli się doświadczeniami pracy kancelaryjnej ze współpracownikami z naszej prowincji. Jej praca

wykonywana z pasją, została zauważona przez lokalny kościół diecezjalny co wyraziło się w licznych propozycjach podjęcia pracy w innych parafiach diecezjalnych. Wśród wielu propozycji było też zaproszenie ks. Bp. Jaworskiego do pracy kancelaryjnej w kurii diecezjalnej w Kielcach.

Coroczne wizytacje księży dziekanów podkreślają jej fachowość, dokładność i sumiennosc. Pani Alicja posiada niezwykła znajomość środowiska parafialnego, a jej uwagi są bardzo pomocne w pracy duszpasterskiej. Salezianie, którzy pracowali w tej parafii wysoko cenią jej życzliwość, gościnność i rzetelność w pracy kancelaryjnej.”

Po obiedniej przerwie rozpoczęły się właściwe obrady. Do uczestników kapituły dołączył ks. Marek Chrzan, radca generalny Europa Północ. Główną jej częścią był raport o stanie inspektorii, który pokazał właściwy obraz naszej pracy, zaprezentowany w liczbach i sprawozdaniach. Po przedstawieniu obszernego dokumentu ojcowie kapitulni dyskutowali o jego treści. Na zakończenie obszernego raportu ks. Inspektor powiedział: „Stajemy dziś do dzieła ludzkiego, jak na każdą kapitułę przygotowaliśmy dokumenty, ale prosimy Ducha Świętego by z tego naszego marnego trudu uczynił boże dzieło”. Dodał: „Dziękuję wszystkim współpracownikom za codzienną wierność i troskę o rozwój dzieła ks. Bosko. Pragnę byśmy stali się awangardą wychowawców i ewangelizatorów, bo jeśli tak nie uczynimy nie będzie nas wcale. Naszym wyzwaniem są świadectwo, kompetencja, gorliwość. Dziś musimy prowadzić misję salezjańską w sposób absolutnie nowoczesny, musimy sięgać po narzędzia XXI w”.

Ks. Andrzej Gołębiowski SDB

Obchody 75-lecia kanonizacji Św. Andrzeja Boboli u jezuitów

14 i 18 kwietnia, w dwóch jezuitkich placówkach, obchodzono 75. Rocznice kanonizacji Patrona Polski – św. Andrzeja Boboli...

W Parafii Św. Andrzeja Boboli w Szczecinie uroczystości odbyły się 14 kwietnia, podczas sumy parafialnej. Homilię wygłosił Ks. Abp Andrzej Dzięga, Metropolita Szczecińsko-Kamieński. Na zakończenie Eucharystii odmówiono Litanię do św. Andrzeja Boboli oraz modlitwę za Ojczyznę. Ks. Arcybiskup poświęcił relikwiarz i przekazał go ks. Wojciechowi Musiałkowi, proboszczowi z Golczewa, który przybył z delegacją swoich parafian. Na zakończenie uroczystości wierni oddali cześć relikwiom św. Andrzeja Boboli. Natomiast w warszawskim Sanktuarium jezuitkim przy ul. Rakowieckiej, odbyła się Msza Święta dziękczynna w Liturgii przewodniczył Ks. Bp Tadeusz Pikus, a kazanie wygłosił ks. Józef Niżnik, proboszcz ze Strachociny, miejsca urodzenia św. Andrzeja Boboli.

Dalej, we wtorek, 16 kwietnia, czciciele św. Andrzeja Boboli uczestniczyli w comie-

sięcznym nabożeństwie „Andrzejowym”, na początku którego wniesiony został relikwiarz z relikwiami św. Andrzeja Boboli z przeznaczeniem ich do parafii w Mechowie k.Płot.Po nabożeństwie została odprawiona koncelebrowana Msza św. w intencji Ojczyzny, Ojca świętego, Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej oraz rodzin z naszej parafii. Mszy św. przewodniczył O. Bogusław Choma SJ, a homilię wygłosił O. Bernard Gonska SJ. Na zakończenie Mszy św. O. Superior poświęcił relikwiarz i przekazał go ks. proboszczowi z Mechowa. Następnie wierni mogli oddać cześć relikwiom św. Andrzeja Boboli.

Natomiast 18 kwietnia, w warszawskim Sanktuarium przy ul. Rakowieckiej, odbyła się Msza Święta dziękczynna. Liturgii przewodniczył Ks. Bp Tadeusz Pikus, a kazanie wygłosił ks. Józef Niżnik, proboszcz ze Strachociny, miejsca urodzenia św. Andrzeja Boboli. W kazaniu ks. Józef przypomniał słowa Benedykta XVI, który zwracając się do polskich biskupów powiedział, by uwrażliwiali kapłanów, aby ich przepowiadanie prowadziło do spotkania z Bogiem, a nie tylko do religijności i pobożności. Taki sposób postępowania obecny był w życiu św. Andrzeja, którego najważniejszym celem było prowadzenie ludzi do Boga. Na uwagę zasługuje również zachęta do patrzenia na Świętego bez sztucznego wybielania jego wad i słabości. Dzięki temu każdy człowiek może zrozumieć, że zraniona kondycja ludzka nie stanowi przeszkody do osiągnięcia świętości.

Na Mszy Świętej obecni byli również parafianie kościoła pw. Św. Andrzeja Boboli w Nawsiu (diecezja rzeszowska). Pod koniec uroczystości Ks. Bp Tadeusz Pikus przekazał relikwie świętego na ręce tamtejszego proboszcza ks. Marka Marchuta.

Za: www.jezuici.pl

Północnosłowiańska Konferencja Braci Mniejszych obradowała we Wrocławiu

W poniedziałek wieczorem (15. kwietnia) przybyli do klasztoru we Wrocławiu – Karłowicach prowincjałowie Konferencji Północnosłowiańskiej Zakonu Braci Mniejszych, aby następnego dnia wziąć udział w obradach. W spotkaniu uczestniczył definityw generalny Zakonu dla krajów słowiańskich o. Ernest Siekierka OFM, który we wtorkowy poranek (16. kwietnia) przewodniczył wspólnej Eucharystii w kaplicy seminaryjnej oraz wygłosił homilię opartą o teksty biblijne liturgii dnia.

Obrady członków Konferencji były poświęcone m.in. przygotowaniu do Rady Plenarnej Zakonu, która odbędzie się w dniach 17-30 listopada br. w Konstancinie koło Warszawy. Omawiano także sprawy bieżące związane z funkcjonowaniem prowincji franciszkańskich oraz program wizyty Ministra Generalnego w Polsce. Podczas posiedzenia popołudniowego, na funkcję koordynatora ruchu Sprawiedliwość Pokój i Integralność Stworzenia z ramienia Konferencji, powołano o. Samuela Cegłowskiego OFM (z Prowincji św. Jadwigi), natomiast funkcję odpowiedzialnego za młodzież powierzono o. Wiktorowi Lata OFM (również Prowincja św. Jadwigi).

Podczas modlitw południowych w klasztornej kaplicy Ministrów Prowincjalni, wraz z braćmi ze wspólnoty wrocławskiej, odnowili swoje śluby zakonne. Akt ten był nawiązaniem do przypadającej w tym dniu rocznicy złożenia pierwszej profesji zakonnej przez św. Franciszka z Asyżu na ręce papieża Innocentego III.

Konferencja Północnosłowiańska (Nordslavica), stanowi jednostkę organizacyjną Zakonu Braci Mniejszych, w której skład wchodzi: Fundacja Rosja-Kazachstan, Prowincja św. Wacława w Czechach, Prowincja Najświętszego Zbawiciela na Słowacji, Prowincja św. Michała Archanioła na Ukrainie i pięć prowincji polskich (św. Jadwigi – Wrocław, Matki Bożej Anielskiej – Kraków, Niepokalanego Poczęcia NMP – Kraków, św. Franciszka – Poznań i Wniebowzięcia NMP – Katowice). Prezesem Konferencji jest o. Rufin Maryjka OFM (Prowincja Matki Bożej Anielskiej), a zastępcą o. Jarosław Kania OFM (Prowincja Niepokalanego Poczęcia NMP).

Za: www.franciszkanie.pl

Kolejne uroczystości 400-lecia karmelitanek w Polsce

Uroczystości związane z obchodami 400. rocznicy przybycia karmelitanek bosych do Polski odbyły się w niedzielę w Niedźwiadach koło Kalisza. Zakonnice dotarły na ziemię polskie w 1612 r., na zaproszenie karmelitów bosych.

Mszy św. przewodniczył delegat biskupa kaliskiego, ks. kan. dr hab. Michał Kieling. W homilii przypomniał, że ogólnopolskie obchody jubileuszu 400-lecia obecności sióstr na ziemiach polskich rozpoczęły się w Krakowie 24 maja 2012 r., a zakończą

26 maja br. – Dziś my w kaliskim Karmelu składamy Bogu dziękczynienie za obecność sióstr w Kaliszu – powiedział delegat biskupa ds. życia konsekrowanego.

Ks. Kieling wskazał na duchowy wymiar życia karmelitanek. – To życie ukryte, które siostry prowadzą poświęcone jest dziełu zbawienia. Karmelitanki poprzez odejście od świata, poprzez rezygnację z wielu ludzkich pragnień dają w swoim życiu pierwszeństwo temu, co nadprzyrodzone. Klasztory stają się oazami modlitwy i znakiem Bożej obecności w świecie. Ich życie jest znakiem i zapowiedzią chwały niebiańskiej – mówił ks. Kieling.

Wskazał, że w niedzielę Dobrego Pasteusza, kiedy Kościół modli się o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, należy podkreślić, że troska o powołania wpisana jest w życie sióstr. – Siostry zamknięte przed światem stanowią niezwykle duchowe zaplecze, bez którego nie sposób byłoby sobie wyobrazić życia Kościoła – stwierdził kaznodzieja.

- Ile tutaj ludzi się przewinęło, ile pukano do tej furty klasztornej, ilu przybywa, aby tutaj przed tą cudowną ikoną modlić się. Ludzie proszą siostry o modlitwę, poświęcenie, ofiarę. Ileż to łask dokonało się dzięki obecności sióstr i ich służbie Kościołowi. Dziękujemy Panu Bogu za to, że siostry są pośród nas, że możemy czerpać z tych duchowych darów – powiedział delegat biskupa kaliskiego.

Karmelitanki dotarły na ziemię polskie, do Krakowa, 26 maja 1612 r. na zaproszenie polskich karmelitów bosych.

Klasztor karmelitanek bosych w Niedźwiadach koło Kalisza wywodzi się z klasztoru lwowskiego. W 1946 r. siostry zostały zmuszone przez władze sowieckie do opuszczenia klasztoru we Lwowie. Wyjeżdżając stamtąd wzięły ze sobą najcenniejszy skarb, jakim była ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy, którą otrzymały w 1880 r. od kard. Albina Dunajewskiego, ówczesnego metropolity krakowskiego.

Siostry opuściły Lwów, jadąc w nieznaną. Po krótkim pobycie w Przemyślu, na zaproszenie bp. Karola Radońskiego, ówczesnego ordynariusza wrocławskiego, przyjechały 11 listopada 1946 r. do Kalisza. Początkowo zamieszkały w domu parafialnym przy katedrze, przy ul. Kanińskiej 5, przyczerpięte przez ks. prał. Stefana Martuzalskiego. Później otrzymały w ramach wynagrodzenia za dobra utracone na wschodzie willę przy ul. Widok 80. Osiedliły się w niej prowizorycznie w 1947 r., przystosowując ją do wymogów życia karmelitańskiego. (...) Za: www.deon.pl

Warsztaty dziennikarskie „Kościół bez tajemnic” w Licheniu

Ok. 50 dziennikarzy z całej Polski uczestniczyło w Licheniu w warsztatach zatytułowanych "Kościół bez tajemnic". W tym roku

uczestnicy spotkania zastanawiali się nad rolą Kościoła w mediach, zarówno tych katolickich, jak i laickich.

Zakończone 20 kwietnia spotkanie było próbą zapoczątkowania w środowisku dziennikarskim dyskusji na temat roli Kościoła w mediach. Zarówno organizatorzy konferencji, jak i sami zainteresowani, mają świadomość, że poruszone kwestie nie zostały do końca zdiagnozowane, a zainicjowano jedynie pewien proces mający na celu zwrócenie uwagi dziennikarzy na sposób pisania o Kościele i przedstawiania tematów związanych z wiarą w sposób rzetelny i przystępny dla odbiorców.

Pierwszym prelegentem ostatniego dnia konferencji była dr Karolina Janiszewska z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, która starała się odpowiedzieć na pytanie dlaczego w mediach katolickich nie ma normalnych reklam. Jej zdaniem główną przyczyną takiego stanu rzeczy są tendencje ekonomiczne panujące na rynku: "W związku z sytuacją gospodarczą obciążone są budżety marketingowe, co ma konsekwencje przede wszystkim w działaniach reklamowych - odnotowuje się spadki. W 2013 roku prognozowany jest dalszy spadek. Mamy jednocześnie do czynienia z konsolidacją mediów i wypracowywaniem dużej siły przetargowej po stronie konglomeratów. To też nie sprzyja rozwojowi tego rynku" - wyjaśnił dr Karolina Janiszewska.

Jako pozytywny element zaistniałej sytuacji dr Janiszewska wskazała na możliwe zwrócenie się potencjalnych reklamodawców w stronę mediów katolickich zwłaszcza w odniesieniu do redakcji lokalnych o niewielkim zasięgu oddziaływania.

Po niej głos zabrała Monika Potera, psycholog pracująca w Licheńskim Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym. W swojej prelekcji próbowała zdiagnozować problem polegający na braku odpowiedniego zaangażowania w sytuacji, gdy w świeckich mediach pojawiają się trudne i niewygodne tematy.

Na zakończenie głos zabrali przedstawiciele dwóch katolickich portali internetowych: mateusz.pl oraz deon.pl. Ewa Rozkrut, jedna z założycielek i szefowa portalu mateusz.pl, przybliżyła ideę powstania pierwszego w Polsce serwisu o tematyce stricte kościelnej. Wskazała także na elementy, które determinują działania osób

tworzących witrynę: "Powstał mateusz z naszej pasji i dalej na tej pasji go tworzymy, ponieważ tworzymy go u siebie w pokoju, w naszym domu, gdzie jest sześcioro dzieci. Gdy na początku było nam trudno odnaleźć się w świecie, bo internet był niezbyt popularny i wzbudzał grozę szczególnie w kościelnych środowiskach, pobłogosławił nam Jan Paweł II. To nam dało siłę i tak przez 17 lat żyliśmy i żyjemy" - opowiadała o genezie powstania portalu Ewa Rozkrut.

W swojej wypowiedzi wskazała na trzy aspekty dotyczące funkcjonowania portalu mateusz.pl: skrzynkę modlitwy sióstr karmelitanek, które modlą się w intencjach przysyłanych do portalu przez zwykłych ludzi, czytania na każdy dzień, które są rozsyłane każdego dnia do 80 tysięcy osób oraz pytania o wiarę, na które odpowiada grono osób współpracujących z redakcją.

Jako ostatni wystąpił ks. Mariusz Han SJ, który zaprezentował funkcjonowanie jednego z największych i dynamicznie rozwijających się katolickich portali internetowych - deon.pl.

Licheńskie warsztaty zostały zorganizowane przez biuro prasowe Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej przy współudziale miesięcznika "W drodze". Patronat medialny nad wydarzeniem sprawowały: Radio Watykańskie, tygodnik „Gość Niedzielny” oraz miesięcznik „Uważam Rze”.
Za: www.lichen.pl

Chrystusowcy „O powołaniu na serio”

Duszpasterstwo powołań chrystusowców rozpoczyna wydawanie materiałów multimedialnych o powołaniu. „O POWOŁANIU NA SERIO” – taki wspólny tytuł został nadany cyklowi multimedialnych traktujących o Bożym wezwaniu do Jego służby i pracy duszpasterskiej wśród Polonii.

Dotychczas w cyklu „O POWOŁANIU NA SERIO” ukazały się dwie pozycje: „Dajcie nam księdza” – film reklamowy o chrystusowcach, który na festiwalu filmów katolickich w Niepokalanowie w 2012 r. zdobył I nagrodę w kategorii „Najlepszy film edukacyjny” i nagrodzony został na II Polonijnym Festiwalu Multimedialnych „Polskie Ojczyzny 2012” organizowanym przez Akademię Polonijną w Częstochowie. Druga pozycja, która już jest dostępna to: „Homilie o powołaniu” cz. I.

- W przygotowaniu są:
3. Homilie o powołaniu cz. II,
 4. Dlaczego zostałem księdzem? cz. I – świadectwa kapłanów chrystusowców,
 5. Dlaczego zostałem Księdzem? cz. II – świadectwa kapłanów chrystusowców,
 6. Podróż do serca polskiego emigranta – opowieść o CHRYSZTUSOWCACH,
 7. Chrystusowiec – duszpasterz Polonii cz. I – świadectwa kapłanów o pracy polonijnej,
 8. Chrystusowiec – duszpasterz Polonii cz. II – świadectwa kapłanów o pracy polonijnej,
 9. Moje serce bije po polsku – świadectwa emigrantów polskich cz. I,
 10. Moje serce bije po polsku – świadectwa emigrantów polskich cz. II,
 11. Ignacy Posadzy „Drogą pielgrzymów” – audiobook.

Przedsięwzięciu patronują: Radio EMAUS, Radio FIAT, Radio Jasna Góra, ICHTIS.info oraz IDE.

W Niedzielę Dobrego Pasterza u progu tygodnia modlitw o nowe powołania kapłańskie i zakonne w Radiu Watykańskim wyemitowana została przygotowana przez duszpasterstwo powołań chrystusowców i Radio EMAUS audycja zawierająca fragmenty świadectw kapłanów chrystusowców: „Dlaczego zostałem księdzem?” cz. I. Niniejsze świadectwa, choć jeszcze formalnie nie ukazały się na krążku, wyemitowane zostały także w Wielki Czwartek w Radiu Jasna Góra a także Radiu EMAUS.

Za: www.chrystusowcy.pl

Refleksja tygodnia

Ja nie szukam swojej chwały! Ja szukam chwały Chrystusa!

Konferencja o. Raniero Cantalamessa OFMCap, kaznodziei papieskiego, do kleryków zgromadzonych w katedrze częstochowskiej

Nie mogliśmy rozpocząć tego spotkania w lepszy sposób aniżeli śpiewając *Veni Creator*. Ten hymn został skomponowany na początku drugiego tysiąclecia i towarzyszył Kościołowi w każdym uroczystym momencie jego życia. Każdy sobór ekumeniczny, każdy synod, każde święcenie kapłańskie zaczynało się śpiewem *Veni Creator*. Także każdy Nowy Rok zaczyna się od śpiewu *Veni Creator*. Rok 2000 został zainaugurowany w Rzymie przez Jana Pawła II uroczystym *Veni Creator* w Bazylice św. Piotra. Ta epikleza, to wezwanie Ducha Świętego, towarzyszyło Kościołowi w całym drugim tysiącleciu. Wszyscy święci, którzy żyli w tych wiekach śpiewali to przed nami. I teraz my to śpiewamy. Bóg słucha w tym całym chórze, którym jest wspólnota świętych. Paweł VI w pewnym przemówieniu pytał: „Jaka jest największa potrzeba naszej Matki Kościoła?” I musimy to powiedzieć niemal z bojażnią i drżeniem, bo to jest Jej Tajemnica: *Duch Święty. Kościół potrzebuje nieustan-*

nej Pięćdziesiąticy, Kościół potrzebuje ognia w sercu, słowa pełnego żaru i prośb w spojrzeniu. To, co Paweł VI mówi o całym Kościele, odnosi się podwójnie do osób konsekrowanych, czyli do nas kapłanów czy dążących do kapłaństwa. Potrzebujemy Ducha Świętego. Sobór ekumeniczny, którego 50-lecie obchodzimy, miał być według zamiarów Jana XXIII, nową Pięćdziesiątnicą dla Kościoła. Pan wysłuchał tej modlitwy. Jest nowa Pięćdziesiątnica, która dokonuje się w Kościele. Byłoby dramatem gdybyśmy my, osoby konsekrowane, duszpasterze pozostali poza Wieczernikiem. Dlatego pomyślałem, najdrożsi przyjaciele seminarzyści, by wykorzystać ten czas, który mamy do wspólnego zanurzenia się, „*wykąpania*” się w Duchu Świętym.

Napisałem na tę okoliczność pewną medytację. Ta medytacja została przetłumaczona i wydrukowana po polsku. Jeśli wy złożycie mi obietnicę, ja też złożę wam

obietnicę. Jeśli mi obiecacie, że przeczytacie tekst, który jest wydrukowany w książeczce, ja wam obiecuję coś większego. Obiecuję wam Ducha Świętego. Jezus powiedział: „*Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą*” (Łk 11,13). A przecież jesteśmy tu po to, aby o Niego prosić? Czy chcecie idei o Duchu Świętym, czy chcecie Ducha Świętego? Dobra odpowiedź jest w waszym sercu. Właśnie wczoraj papież Franciszek w homilii wygłoszonej podczas Mszy św. zachęcał by nie stawiać oporu Duchowi Świętemu. Jaka jest najprostszą drogą by skorzystać z tego szczególnego Dnia Ducha Świętego? Najlepszą drogą jest pamiętać o tym, co stało się w czasie pierwszej Pięćdziesiąticy. To jest coś podobnego do tego, co dokonuje się w Eucharystii na ołtarzu i do tego co się dzieje, gdy słuchamy z wiarą opowiadania o Pięćdziesiąticy. Podczas Mszy św.

kapłan gdy celebrował, nie robi nic innego jak powtarza pewne opowiadanie. Opowiadanie o tym co Jezus uczynił podczas ostatniej Wieczerzy: – wziął chleb, połamał i rozdał Go swoim uczniom. My wiemy, że kiedy to opowiadanie jest wygłaszane przez wyświęconego kapłana, historia staje się rzeczywistością. W sposób analogiczny, nie identyczny. Kiedy słuchamy opowiadania o Pięćdziesiątnicy, opowiadanie staje się rzeczywistością. To co stało się tego dnia z apostołami, staje się teraz z nami. My już jesteśmy w czasie Pięćdziesiątnicy. Dla pierwszych trzech wieków Kościoła, Pięćdziesiątnica nie była tylko pięćdziesiątym dniem po Wielkiej Nocy. My teraz jesteśmy uczniami, którzy są w Wieczerniku z Maryją, w oczekiwaniu na Ducha Świętego, więc wejźmy w to opowiadanie Pięćdziesiątnicy. *Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia* (Dz 2,1-3). Ale to jeszcze nie była Pięćdziesiątnica, były to znaki przygotowawcze. Wiatr i ogień w Biblii przywołują obecność Boga. Istota Pięćdziesiątnicy jest opisana w jednej linijce: *I wszyscy zostali napęlnieni Duchem Świętym!* (Dz 2,4) Musimy zrozumieć co zawierają te słowa. Coś wielkiego musiało się zdarzyć w tym momencie, bo począwszy od tego momentu apostołowie są osobami zupełnie nowymi. Nie mają już lęku, już nie dyskutują między sobą. I rzeczywiście coś wielkiego dokonuje się w tym momencie, *wszyscy zostali napęlnieni Duchem Świętym.* A czy jest Duch Święty? To miłość osobowa, która krąży we wieczności między Ojcem a Synem. To jest ocean w miłości, w którym wszystkie miłości, które my znamy są jakby iskierkami. Powiedzieć, że wszyscy zostali napęlnieni Duchem Świętym, oznacza że wszyscy zostali napęlnieni miłością Boga. Przeżyli wstrząsające doświadczenie tego, że są kochani przez Boga.

Święty Paweł tak wyjaśnia Pięćdziesiątnicę w Liście do Rzymian 5:5: *„miłość Boża – tu oznacza miłość Boga do nas – rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”* To jest opis Pięćdziesiątnicy. Bóg stworzył świat, aby rozszerzyć swoją miłość. Aby stworzenia mogły uczestniczyć w wielkim szczęściu, jakie jest w Trójcy. Grzech zatrzymał ten Boży plan. I oto Bóg wysłał proroków. Przygotowuje drogę. Później posyła swego Syna. Jezus swoją śmiercią pokonuje grzech. Rozbija mur, który był między nami a Bogiem. Swoim Zmartwychwstaniem odnawia życie. I teraz wreszcie Bóg może doprowadzić do pełni swój plan. Wylewa swoją miłość na wszystkie stworzenia. Wylewa ducha swojego syna, Jezusa. Bo Duch Święty, którego my otrzymujemy to duch Jezusa. To jest trzecia osoba Trójcy. Duch Święty najpierw wcielił się w Jezusie i z przebitego boku na Krzyżu został dany światu. Oto dlaczego w ten sam wieczór Wielkiej Nocy, Jezus w Wieczerniku mówił uczniom: *„Weźmijcie Ducha Świętego”* (J

20,22). Ta scena nie dokonała się tylko raz, w wieczór Wielkiej Nocy. My teraz jesteśmy uczniami Jezusa. Jesteśmy współpracownikami apostołów. Jezus Zmartwychwstały żyje i jest tutaj przed nami, cierpi z powodu zimna, tak jak my. I szuka twarzy gotowych przyjmując Jego ducha. I jeśli chcemy – tchnie na nas. I prosi nas, mówiąc: *„Weźmijcie Ducha Świętego! Przyjmijcie Ducha Świętego!”*

W następnej scenie apostołowie pełni miłości Bożej wychodzą z Wieczernika i zaczynają głosić. Głoszą każdą częścią ciała, oczami, rękami. Cała ich osoba wyraża Tajemnicę, którą otrzymali. Wtedy w Jerozolimie byli przedstawiciele prawie wszystkich ówczesnych ludów ziemi. I są zdumieni. Mówią: Jesteśmy Rzymianami, Kreteńczykami i słyszymy w naszych językach głoszenie wielkich rzeczy Bożych. W tej części opowiadania jest ważne pouczenie: ojcowie Kościoła stwierdzili, że zachodzi pewien paralelizm pomiędzy tym, co dokonało się w Pięćdziesiątnicy, a tym co wydarzyło się przy Wieży Babel. Przy Wieży Babel była grupa ludzi, którzy chcieli zbudować miasto z wieżą. Ta wieża, teraz wiemy to z wykopalisk archeologicznych, była świątynią poświęconą bóstwu. A więc nie byli to wielcy grzesznicy, ateści. Byli to ludzie religijni tak jak my. A więc na czy polega grzech w wieży Babel? Posłuchajcie, co oni mówią, a odkryjecie to sami. Mówią: *„Chodźcie, zbudujemy sobie miasto i wieżę, której wierzchołek będzie sięgał nieba”.* Potem dodają: *„I w ten sposób uczynimy sobie znak, abyśmy się nie rozproszyli po całej ziemi”* (Rdz 11,4). Ci ludzie chcą zbudować świątynię dla bóstwa, żeby zrobić sobie znak, ale nie dla chwały Boga. To jest potęga wolnej woli. Ale Bóg ich rozproszył przez pomieszanie języków.

Przy Pięćdziesiątnicy są ludzie, którzy chcą budować miasto Boże. Dlaczego wszyscy ich rozumieją? Bo oni nie chcą już tworzyć imienia dla samych siebie. Słyszmy, jak głoszą w naszych językach wielkie zdumiewające dzieła Boże. Apostołowie zapomnieli o samych sobie. Nie dyskutują o tym, kto z nich jest większy. Są kompletnie zafascynowani chwałą Boga. Dlatego wszyscy ich rozumieją. To jest ważne pouczenie.

Św. Augustyn napisał ważne dzieło, które omawia podczas waszych studiów – *De Civitate Dei* - Miasto Boże, państwo Boże i mówi, że w historii są budowane dwa

miasta. Jedno to miasto szatana, nazywa się Babel, Babilonia, zbudowane na miłości do siebie aż do pogardy dla Boga. A drugie to miasto Boga, które zaczyna się w dzień Pięćdziesiątnicy, jest budowane w oparciu o miłość Boga, aż do ofiary z siebie. Te dwa miasta to dwa otwarte place budowy aż do końca świata. Każdy z nas musi zdecydować, na którym palcu budowy chce pracować. Jeśli pracujemy dla naszej chwały, żeby zrobić sobie imię, żeby uzyskać miejsce zaszczytne w Kościele, robić karierę, pracujemy w mieście Babel. Będzie tyle języków ile jest głosów i wszystkie sprzeczne ze sobą. Jeśli pracujemy dla Chrystusa, jeśli naszą głęboką intencją jest oddanie chwały Chrystusowi, pracujemy w mieście Boga. Budujemy Królestwo Boga. W tym momencie Bóg nas prosi, żebyśmy dokonali wyboru: – Czy chcesz być kapłanem, aby mieć prestiż, aby mieć wygodne życie? Czy chcesz być kapłanem, aby oddać chwałę Jezusowi, aby paść Jego owce? To jest decyzja, którą ja i wy ciągle musimy odnawiać. Bo naturalna tendencja jest taka, aby budować coś wokół samych siebie. Przede wszystkim wy, seminarzyści, w okresie studiów musicie widzieć jako cel waszych studiów nie to by robić karierę, by mieć dobre rezultaty, ale celem waszych studiów musi być to, byście oddali wszystko na służbę Słowu Bożemu. Kiedyś Jezus powiedział pewne słowo, które ma moc niemal sakramentalną. Powiedział: *„Ja nie szukam swojej chwały”* (J 8,50). Proszę was wszystkich, najdrożsi współbracia, powiedzcie po polsku: *„Ja nie szukam swojej chwały!”*

Możemy teraz przejść do następnej sceny. Niektórzy z obecnych dali się przekonać. Inni, jak mówił wczoraj papież Franciszek, opierają się Duchowi Świętemu. Piotr odpowiada tym ostatnim, cytując prorocstwo Joela. Widać, że Piotr się spieszy, bo ma coś ważniejszego do powiedzenia. I rzeczywiście. Jeśli odczytacie opowiadanie o Pięćdziesiątnicy w tym punkcie jest nowe wprowadzenie. *Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię!* (Dz 2,22) W tym momencie Piotr wypowiada pewne imię i powtarza je całą mocą Ducha Świętego. To imię brzmi Jezus z Nazaretu. Tak jakby powiedzieć – przypomnieć sobie tego Jezusa z Nazaretu, który przeszedł między wami czyniąc dobrze wszystkim? Kiedy jest pewien, że zrozumieli o kim mówi, wydaje dwa okrzyki. Dwa gromy. Pierwszym ich powoła wszystkich. A drugim ich wskrzesza. *„...Tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem.”* (Dz 2,36) I cały dom Izraela wie z pewnością, dziś powiedziałby: *„Niechaj wie cały świat, że Bóg ustanowił Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, Panem i Mesjaszem.”* To jest pierwsza deklaracja dogmatyczna papieża. Co nam mówi ta część opowiadania? Że pierwszym impulsem jaki daje Duch Święty, jest głoszenie Jezusa. Ale Jezus teraz nie jest już historią, zbiorem pouczeń. Jezus jest Osobą Żywą, Zmartwychwstałą, Obecną. Duch Święty czyni Jezusa żywym i obecnym w życiu Kościoła i świata. Ja przeżyłem małe

doświadczenie tej prawdy. Uczyłem na uniwersytecie katolickim w Mediolanie i jednym z moich ulubionych tematów nau czania były doktryny chrystologiczne. Uczyłem o osobie Jezusa. Później, dzięki zasłudze braci, miałem doświadczenie Ducha Świętego. Po tym jak trochę się opierałem, poddałem się. I największym owocem tej drugiej decyzji mojego życia było to, że przeszedłem od chrystologii do Chrystusa. Czyli Jezus już nie był zbiorem dogmatów, doktryn. Dzięki Duchowi Świętemu Jezus był osobą żywą, z którą mogłem rozmawiać. To było najpiękniejsze wydarzenie. Niech będzie owocem dzisiejszego spotkania. Niech też dla was Jezus nigdy nie będzie zbiorem doktryn. Niech będzie Zmartwychwstałym Panem, który chce być waszym przyjacielem.

Kto był pierwszą osobą, dla której Jezus był właśnie tym? Kto jako pierwszy odkrył kim naprawdę był Jezus? Piotr? Nie. Paweł? Nie. To była Maryja. Matka. W Roku Wiary postawiłem sobie pytanie. Kto był pierwszą osobą wierzącą Nowego Testamentu? Mówmy o wierze Maryi. Całą tą medytacją, którą znajdziecie w Księdze mówi o wierze Maryi, ale dopiero potem postawiłem sobie pytanie: – w kogo precyzyjnie uwierzyła Maryja? W Boga, w którego wierzyli Abraham, Izaak i Jakub? Nie. Uwierzyła w Boga, który się wcielił w Jej Syna. Maryja uwierzyła w Jezusa. W naszych studiach na pewno znajdziecie problem relacji między Jezusem historii a Jezusem wiary. Bo prawie przez dwa wieki oddzielano Jezusa, który żył w historii od

Jezusa popaschalnego. Dzisiaj ta sprzeczność została zaprzeczona przez gremia naukowe. Wiara w Jezusa zaczęła się przed wydarzeniami Wielkiej Nocy. Uczniowie poszli za Jezusem, uwierzyli w Niego, choć ich wiara była niedoskonała. Przede wszystkim wiara zaczyna się przed Wielkanocą. Bo matka Jezusa uwierzyła w swojego Syna. Uwierzyła, że ten którego nosiła w łonie jest Synem Bożym. Wierzyła także wtedy, gdy wszystkie zewnętrzne pozory zdawały się zaprzeczać temu. Wierzyła pod Krzyżem. I dlatego wiara Maryi jest wzorem dla nas, kapłanów. To co Maryja uczyniła fizycznie, my mamy uczynić duchowo. Maryja poczęła przez wiarę Jezusa w swoim łonie, a potem dała Go światu. Wydała na świat Boże Narodzenie.

Za sprawą Ducha Świętego mamy począć Jezusa w swoim sercu. Pozwolić mu narodzić się w naszym sercu. Bo tylko tak będziemy mogli wydać Go na świat. Tylko tak będziemy mogli głosić Go dzisiejszemu światu. Tylko wtedy, gdy mamy Go w sobie, możemy Nim promieniować.

Ktoś spośród naszych braci, ewangelików, protestantów dziwi się: „*Jak wy możecie nazywać Maryję Gwiazdą Ewangelizacji?*” Kiedyś jeden z nich zadał mi właśnie to pytanie. A ja odpowiedziałem, że „Maryja nie przyniosła Słowa jednemu narodowi, ale całemu światu. Wydała na świat Słowo Boże.

Wy, najdrożsi młodzi seminarzyści jesteście w tych latach przygotowania. Gdybym mógł wrócić do tych czasów, inaczej rozumiałbym moje studia. Chciałbym studiować w Duchu Świętym. Bo tylko w świetle Ducha Świętego wytryska Światło Boże. Także wy, w tych latach przygotowania, napełnijcie serce Jezusem. Zakochajcie się w Jezusie. Bo później wam, jako kapłanom, nawet jeśli nie będzie mieć wielkiej wymowy, Jezus będzie wychodził z oczu.

Paweł VI mówił, że chrześcijanie muszą mieć prorocтво w spojrzeniu. I chcę zakończyć małym wydarzeniem osobistym. Głosiłem tygodniowe rekolekcje i był tam klimat duchowy bardzo intensywny. Przede wszystkim były śpiewy bardzo natchnione. Gdy skończyły się rekolekcje, wracałem pociągiem do Mediolanu. Byłem w pociągu, w ciszy. Ale coś z tego namaszczenia Duchem przenikało, chociaż ja tego nie zauważałem. Bo kobieta, która siedziała przede mną w pociągu w pewnym momencie zamknęła gazetę i popatrzyła na mnie. I powiedziała: – *Ojczy, co w Ojcu jest? Ojciec ma taką twarz, która zmusza mnie do wiary w Boga.* Skoro Pan Bóg posłużył się biedną twarzą Kapucyna, by zmusić kogoś do wiary w Boga, co zrobi z trzema tysiącami młodych, takich jak wy? Kiedy stąd wyjdziecie, kochani – miejcie twarz, która zmusi świat do wiary w Boga! Do wiary w Jezusa!

O. Raniero Cantalamessa OFMCap

Za: www.kuria.czestochowa.pl

Wiadomości zagraniczne

Papież do Polaków o Św. Andrzeju Boboli

Niech wstawiennictwo św. Andrzeja Boboli u Boga wyjedna Kościołowi dar jedności i pokoju – powiedział papież Franciszek pozdrawiając Polaków podczas wczorajszej audyencji ogólnej w Watykanie. W swojej katechezie Ojciec Święty rozważał, co wynika z faktu Wniebowstąpienia dla nas. Papież Franciszek pozdrowił pielgrzymów z różnych krajów. Zwracając się do Polaków powiedział: „Witam uczestniczących w tej audyencji Polaków, a szczególnie pielgrzymów z sanktuarium św. Andrzeja Boboli z Warszawy przybyłych do Rzymu w 75. rocznicę kanonizacji swego patrona. Św. Andrzej, kapłan, jezuita, męczennik, jeden z patronów Polski to wierny świadek Chrystusa. Oddał życie za wiarę, pojednanie braci, zjednoczenie Kościoła. Niech jego wstawiennictwo u Boga wyjedna Kościołowi dar jedności i pokoju. Z serca Wam błogosławię.

Wcześniej papieską katechezę streścił po polsku ks. prałat Sławomir Nasiorowski z watykańskiego Sekretariatu Stanu: „Dro-dzy Bracia i Siostry, w wyznaniu wiary powtarzamy, że Jezus wstąpił do Nieba,

siedzi po prawicy Ojca. Co wynika z faktu Wniebowstąpienia dla nas? Św. Łukasz przypomniał w swej Ewangelii, że Pan Jezus zaprowadził swoich uczniów na Górę Oliwną, błogosławił ich i w ich obecności został uniesiony do Nieba. To wydarzenie uświadomiło Apostołom, że Chrystus to jedyny i wieczny kapłan, który zwyciężył śmierć, zmartwychwstał, przebywa w chwale Ojca, oręduje za nami. Dzięki temu wydarzeniu my również uświadomiamy sobie rzeczywistość istniejącego Nieba, cel naszego życia i pielgrzymowania.

Wniebowstąpienie otwiera drogę do Nieba także nam, przypomina, że Chrystus jest obecny pośród nas żyjąc w zupełnie inny sposób. Nie przebywa już więcej w jednym określonym miejscu świata jak było to

podczas jego ziemskiej działalności, jest obecny wszędzie, w każdym miejscu i czasie, blisko nas i w nas. W życiu nie jesteśmy więc sami. Prowadzi nas Ukrzyżowany i Zmartwychwstały Chrystus, który zasiada po prawicy Boga Ojca. Niech nasze życie będzie znakiem dla innych, że tej bliskości doświadczamy na co dzień, że jest ona naszą radością”.

Za: Radio watykańskie

40-lecie ślubów zakonnych Jorge Bergoglio SJ

22 kwietnia przypadała 40. rocznica złożenia przez obecnego Papieża profesji zakonnej. Miało to miejsce w święto Najświętszej Maryi Panny Matki Towarzystwa Jezusowego. Jest ono obchodzone przez jezuitów 22 kwietnia, w dzień, w którym w 1542 r. św. Ignacy Loyola i jego pierwsi towarzysze złożyli w Bazylice św. Pawła za Murami uroczyste śluby, dając początek dopiero co zaaprobowanemu przez Pawła III zakonowi.

Również ks. Jorge Bergoglio, mający w 1973 r. 36 lat, złożył klasyczną jezuitką profesję zakonną czterech ślubów: czystości ubóstwa i posłuszeństwa oraz specjal-

nego posłuszeństwa Ojcu Świętemu w sprawach misji. Za: [Radio watykańskie](#)

Nowy generał Stowarzyszenia Misji Afrykańskich

Zgromadzenie Generalne SMA wybrało nowego Przełożonego Generalnego SMA, którym został ksiądz Fahna O'Driscoll.

Nowy Przełożony Generalny SMA urodził się 10 lutego 1958 roku w diecezji Cloyne w Irlandii. Świecenia kapłańskie przyjął w 1979 roku. Za: www.sma.pl

Strzały na budowie kościoła franciszkańskiego w Kijowie

Wbrew twierdzeniom milicji, że nie było strzałów, a tylko „chuligańskie wybryki”, na placu budowy kościoła św. Franciszka z Asyżu w kijowskiej dzielnicy Oboloń we wtorek 16 kwietnia naprawdę strzelano do modlących się – oświadczył na konferencji prasowej w Kijowie rzecznik ukraińskiej prowincji Zakonu Braci Mniejszych pw. św. Michała Archanioła. Przypomniawszy on, że nieznani sprawcy postrzelili tam z broni pneumatycznej dwie zakonnice ze zgromadzenia józefitek, w tym ciężej s. Rozalię Muszyńską, pochodzącą z Polski. Dopiero dziś lekarze wyjęli pocisk, który trafił ją w twarz – poinformował o. Patryk Olich OFM.

Franciszkanie otrzymali od władz miejskich plac w dzielnicy Oboloń pod budowę rzymskokatolickiego kościoła. Dla miejscowych wiernych prowadzą teraz duszpasterstwo w mieszkaniach w bloku. Przeciw planowanej budowie protestują mieszkańcy dzielnicy, którzy nie chcą mieć tam świątyni, tylko park.

Na konferencji prasowej, na której byli też dwaj kijowscy biskupi obrządku łacińskiego, ordynariusz abp Piotr Malczuk OFM i biskup pomocniczy Stanisław Szrokora-diuk OFM, oraz proboszcz parafii św. Franciszka o. Franciszek Botwin OFM, franciszkanie zapowiedzieli, że wstrzymają budowę. Zaproponowali mieszkańcom dzielnicy utworzenie grupy do rozmów, by osiągnąć zgodne z prawem porozumienie. Poinformowano też o wyrazach współczucia, jakie w związku ze zranieniem rzym-

skokatolickiej zakonnicy złożyli m. in. hierarchowie Cerkwi greckokatolickiej abp Światosław Szewczuk i prawosławnej patriarchatu moskiewskiego abp Mytrofan Jurczuk. Za: [Radio watykańskie](#)

Rozpoczęła się procedura wyboru nowego generała Zakonu Braci Mniejszych

Na stronie internetowej Kurii Generalnej został opublikowany list wikariusza generalnego o. Michaela A. Perry'ego związków z wyborami Ministra Generalnego, które zostaną przeprowadzone w dniach 21-22 maja br. w Rzymie. Poniżej publikujemy fragmenty tego listu:

My, Bracia Mniejsi, przeżyliśmy ostatnio nieoczekiwane wydarzenia, zmieniające bieg życia Zakonu, w następstwie wyboru na stanowisko Arcybiskupa i Sekretarza Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego naszego współbrata i byłego Ministra Generalnego, Brata José Rodriguez Carballo. Martwimy się utratą naszego drogiego Współbrata José, który był cennym darem dla naszej wspólnoty, ale i radujemy się z Kościołem Powszechnym wiedzą i ogromnym dobrem, które będą towarzyszyły wypełnianiu przez niego nowych obowiązków. Modlimy się za niego, ale i modlimy się także, abyśmy mogli wstąpić z uwagą w poruszenia Ducha Bożego, działającego pośród nas, oraz abyśmy poprzez dzielenie się Jego Słowem i Eucharystią, mogli odkrywać oczami wiary to, czego Pan od nas oczekuje w tej szczególnej chwili naszych dziejów. (...)

Czytamy w art. 201 § 1 Konstytucji Generalnych: „Kiedy wakuje urząd ministra generalnego poza kapitułą i przed Zesłaniem Ducha Świętego w roku poprzedzającym kapitułę generalną, wtedy wyboru nowego ministra generalnego dla dopełnienia sześćdziesięciu lat dokonują przewodniczący i wiceprzewodniczący konferencji ministrów prowincjonalnych razem z definitorium generalnym, zwołani przez wikariusza generalnego, oraz kolejalnie zgromadzeni w ciągu dwóch miesięcy od zaistnienia wakansu”.

Zgodnie z art. 201 §1 Konstytucji Generalnych, wikariusz generalny wraz z definitorium generalnym zawiązał przewodniczących i wiceprzewodniczących konferencji oraz Kustosza Ziemi św. do zebrania się w kurii generalnej w dniach 21-22 maja 2013 r., aby przystąpić do procesu rozeznania na modlitwie, który doprowadzi do wyboru nowego ministra generalnego, który po zostanie na urzędzie do kapituły 2015 r.

Proces wyboru nowego ministra generalnego rozpocznie się dniem skupienia, 21 maja. Specjalista w duchowości franciszkańskiej pomoże braciom elektorom w refleksji nad rolą ministra generalnego według Źródeł Franciszkańskich. Po refleksji nastąpi modlitwa i adoracja Naj-

świętszego Sakramentu. Po południu 21 maja bracia elektorzy będą mieli czas na dyskusję co do oczekiwań stawianych nowemu ministrowi, oraz żeby przedstawić imiona braci, których uznają za zdalnych do pełnienia tej roli. Rano, 22 maja, bracia elektorzy zgromadzą się na modlitwie i przystąpią do wyboru nowego ministra generalnego.

Cały list na: www.franciszkanie.com

W Kurytybie obradowała kapituła chrystusowców

We wtorek 16 kwietnia 2013 rozpoczęła się VIII Kapituła Prowincjalna chrystusowców w Ameryce Płd. – najstarszej prowincji Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Obrady zakończyły się wieczorem 17 kwietnia.

W kapitule uczestniczyli ks. Kazimierz Długosz – prowincjał, ks. Alceu Zembruśki-wiceprowincjał, ks. Kazimierz Przegendza – ekonom prowincji oraz delegaci z wyboru: ks. Zdzisław Malczewski – rektor PMK w Brazylii a zarazem proboszcz parafii pw. Św. Jana Chrzciciela w Kurytybie, ks. Zdzisław Nabiałczyk – proboszcz parafii w Quedas do Iguacu oraz ks. Anderson Spegorin – proboszcz parafii w Rio Claro do Sul. Przełożonego Generalnego reprezentował ksiądz Krzysztof Grzelak – wikariusz generalny Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej.

Na początku obrad ojcowie kapitulni wysłuchali referatów konsula generalnego RP w Kurytybie pana Marka Makowskiego, rektora PMK w Brazylii ks. Zdzisława Malczewskiego oraz wikariusza generalnego ks. Krzysztofa Grzelaka. W dalszej części ksiądz prowincjał oraz ksiądz ekonom, zgodnie z Ustawami naszego zgromadzenia, przedstawili stosowne sprawozdania, po których uczestnicy kapituły dyskutowali nad sprawami Prowincji w świetle nowej ewangelizacji. Na zakończenie obrad ojcowie kapitulni skierowali do współpracowników pracujących w Prowincji przesłanie, które będzie rozesłane do wszystkich księży pracujących w prowincji brazylijskiej. Natomiast uchwały i postulaty zostaną przesłane do zatwierdzenia przez przełożonego generalnego Towarzystwa Chrystusowego. Za: www.chrystusowcy.pl

Słowacki jezuita najmłodszym biskupem katolickim na świecie

Papież Franciszek mianował 19 kwietnia jezuitę ks. Milana Lacha biskupem pomoc-

niczny greckokatolickiej archidiecezji (archidiecezji) preszowskiej w Słowacji. Niespełna 40-letni obecnie nowy hierarcha był dotychczas m.in. ojcem duchowym Papieskiego Kolegium Russicum w Rzymie i opiekunem duchowym skautów europejskich. Jest on obecnie najmłodszym biskupem na świecie.

Biskup-nominat Milan Lach urodził się 18 listopada 1973 w Kieżmarku (słowacki Kežmarok) na Spiszu słowackim. Z kościelnego punktu widzenia jest to obszar obecnej archidiecezji preszowskiej. W latach 1992-95 studiował na Wydziale Teologii Greckokatolickiej w Preszowie i w 1995 rozpoczął nowicjat w Towarzystwie Jezusowym w Trnawie. W latach 1997-2001 uzupełniał studia teologiczne na miejscowym uniwersytecie i w 2001 przyjął w Koszycach święcenia kapłańskie.

Następnie pracował naukowo w latach 2001-03 Ośrodka Duchowości Wschód-Zachód im. Michała Lacki w Koszycach, a w okresie 2009-11 był przełożonym tej placówki.

W 2009 ukończył studia teologiczne na Papieskim Uniwersytecie Wschodnim w Rzymie. W tym czasie był również ojcem duchowym Papieskiego Kolegium Russicum i asystentem duchowym Federacji Skautów Europy z siedzibą także w Wiecznym Mieście. W 2010 został członkiem Rady Rektorów przeglądu naukowego „Verba Theologica”. Od 2 lat jest wicedziekanem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu w Trnawie do spraw zagranicznych i rozwoju i na tym stanowisku zastała go dzisiejsza decyzja papieska.

Kościół greckokatolicki w Słowacji wywodzi się z Unii Užgorodzkiej z 1646. Od 30 stycznia 2008 ma rangę metropolii „sui iuris”, czyli rządzącej się własnym prawem, odrębnym od łańciskiego. Siedzibą metropolii jest miasto Preszów, a na jej czele stoi od stycznia 2003 prawie 60-letni obecnie abp Jan Babjak, również jezuita. W skład metropolii wchodzi jeszcze dwie eparchie: bratysławska i koszyccka. Podlega jej również eparchia św. Cyryla i Metodego w Toronto (Kanada). Obecnie słowacki episkopat greckokatolicki będzie liczyć 4 biskupów.

Nowy biskup pomocniczy w Preszowie jest obecnie najmłodszym hierarchą katolickim na świecie. Dotychczas miano to przysługiwało jego rówieśnikowi Linasowi (Gena-

dijusowi) Vodopjanovasowi – biskupowi pomocniczemu w Telszach na Litwie, urodzonemu 8 czerwca 1973, a więc prawie pół roku wcześniej. Ponadto z 22 maja 1973 pochodzi inny biskup pomocniczy, też greckokatolicki jak Lach – Nil (Jurij) Łuszczak, mianowany 19 listopada ub.r. biskupem pomocniczym w Mukaczowie na Ukrainie. Warto podkreślić, że obaj hierarchowie są franciszkanami.

Za: www.deon.pl

Polscy pallotyni o pracy w Sanktuarium Matki Bożej Pokoju w Yamoussoukro w 2012 roku

Od zeszłego roku, a nawet od drugiego półrocza 2011 r., stwierdza się nagły wzrost liczby przybywających do Bazyliki Matki Bożej Pokoju w Yamoussoukro. Oprócz udziału wiernych we Mszy św. i różnych rekolekcjach, obserwujemy więcej pielgrzymek i odwiedzin. W ramach działań duszpasterskich i duchowych (Msze św. i pielgrzymki), w pierwszym kwartale 2013 r. Bazylika gościła wielu pielgrzymów krajowych i zagranicznych. Od wielu lat Bazylika Matki Bożej Pokoju w Yamoussoukro ma w zwyczaju obchodzić dzień 1 stycznia czyli Nowy Rok wraz z pielgrzymami ze Wspólnoty św. Idziego (Sant'Egidio) z Yamoussoukro. Odbywa się marsz pokoju, celebrowanie Mszy św. w intencji pokoju oraz uroczystość, podczas której modlimy się o pokój na świecie, zwłaszcza w tych krajach, w których toczą się konflikty. Tegoroczna uroczystość zgromadziła dwustu wiernych i około czterdziestu pielgrzymów. W dniach 2-4 stycznia 2013 r. miała miejsce wizyta-pielgrzymka biskupa Pawła Sochy, któremu towarzyszyli księża: Jan Pawlik, Roman Raczek, Jan Kędziara SAC, a także pan Bartłomiej Kamiński.

W dniu 5 stycznia, odbyła się pielgrzymka AFEC – Stowarzyszenia Kobiet Kościoła Katolickiego. Z różnych parafii należących do diecezji przybyło około ośmiuset kobiet. Z tej okazji Mszy św. przewodniczył biskup diecezji Yamoussoukro Marcellin YAO Kouadio, który wygłosił naukę na następujący temat: „Aby wszyscy stanowili jedno i aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał”. 12 stycznia Bazylika gościła pielgrzymkę wspólnoty „Młodzież 2000 dla Jezusa”, ruchu w ramach Nowej Wspólnoty zwanej Katolicką Wspólnotą Matki Bożej Miłości, której apostolstwem jest opieka nad młodzieżą i wskazywanie jej dróg do świętości. Tego dnia odbyła się również pielgrzymka wspólnoty Tabeera, która wpisuje się w ten sam nurt duchowy co Katolicka Odnowa Charyzmatyczna. Wspólnota Tabeera spotyka się w Bazylice w każdą drugą sobotę miesiąca i za każdym razem jest ponad 150 pielgrzymów.

W dniach od 20 do 22 stycznia, w Bazylice odbyło się Zebranie Delegatury Matki Bożej Pokoju w Wybrzeżu Kości Słoniowej. Zebranie zakończyło się celebracją zamknięcia Jubileuszu 50-lecia kanonizacji św. Wincentego Pallottiego, założyciela

Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego. Celebracji przewodniczył biskup diecezji Yamoussoukro w obecności ponad dwudziestu księży z diecezji. Tego dnia rano księża z Sektora Yves Blot, który skupia parafie miasta i okolicznych miejscowości, przeżywali swój dzień skupienia w Bazylice. 23 stycznia Bazylika gościła grupę pielgrzymów (60 osób) z diecezji Daloa oraz pielgrzymów ze wspólnoty Matki Bożej z Montligeon. Obecni byli rektor Sanktuarium Matki Bożej z Montligeon, Jego Ekscelencja Jean-Marie LE GALL oraz jego delegacja. Na popołudniowej modlitwie, nauce i celebrowaniu eucharystycznej zgromadziło się dwustu pielgrzymów. Biskup Jean-Marie LE GALL i jego pięciorosobowa delegacja zatrzymali się w Wspólnocie Księżów Pallotynów.

Luty rozpoczął się pielgrzymką Łańcucha Modlitwy o Pokój, grupy modlitwowej przy Bazylice, której apostolstwem jest modlitwa w intencji pokoju. Grupa spotyka się w każdą pierwszą niedzielę miesiąca na adoracji Najświętszego Sakramentu, Mszy św. i wymianie zdań na temat jej działalności. W dniach od 4 do 11 lutego miała miejsce VII Międzynarodowa Sesja Papieskich Dział Misyjnych Afryki Frankofońskiej, w której wzięło udział 35 uczestników, w tym sekretarz generalny Działu Krzewienia Wiary, przedstawiciel Papieskich Dział Misyjnych w Rzymie, biskup Timothy Lehane. 9 lutego – do Bazyliki przybyła comiesięczna pielgrzymka wspólnoty Tabeera. Od 13 lutego, wraz z początkiem Wielkiego Postu, Bazylika gościła wiele pielgrzymek. 16 lutego była to pielgrzymka ponad 2500 dzieci z diecezji Yamoussoukro oraz pielgrzymki katechistów z parafii Świętego Augustyna i Bożego Miłosierdzia w Bouaflé. 17 lutego – pielgrzymka 9 tysięcy młodych ludzi z diecezji.

16 lutego po południu, na Zebranie Kontynentalne Pallotyńskich Przełożonych Wyższych przybyli ks. prowincjał Józef Lasak, przełożony polskiej Prowincji Chrystusa Króla SAC i sekretarz prowincjalny, ks. Piotr Jan Karp. Zebranie miało miejsce w dniach 17-24 lutego, a uczestniczyło w nim wielu prowincjałów i regionalów, a także rektor generalny Księżów Pallotynów, ks. Jacob Nampudakam. W sobotę 2 marca, odbyła się pielgrzymka wiernych z parafii św. Ludwika w Kangadi, diecezja Abengourou. W niedzielę 3 marca przybyła pielgrzymka 7 tysięcy wiernych z Sektora Yves Blot w Yamoussoukro.

Sobota 9 marca – pielgrzymka wspólnoty Tabera, którą poprowadził ks. Hyacinthe Amon, proboszcz parafii św. Józefa w Daloa. 10 marca do Bazyliki przybyła pielgrzymka żołnierzy z Yamoussoukro pod przewodnictwem ich kapelana, ks. Toussaint Ya Yao, oraz dwustu wiernych z parafii św. Michała Archaniola w Abidżanie (Yopougon). W sobotę 16 marca – pielgrzymka grupy powołaniowej z parafii św. Michała w Sinfra.

Wielki Post to w każdym sanktuarium czas Drogi Krzyżowej, która w Bazylice ma miejsce o godzinie 18.30. Animuje ją członek Wspólnoty, z pomocą członków służby liturgicznej z Bazyliki. Po Drodze Krzyżowej następuje Msza św. Bliskość uroczystości paschalnych domaga się przygotowań. Przed tym wielkim świętem Kościoła grupa młodzieży pod opieką dwóch członków Rady Duszpasterskiej przygotowuje przedstawienie Męki Pańskiej. Wykonywane są również prace porządkowe.

Za: **InfoSac**

Poświęcenie nowego kościoła franciszkańskiego na Białorusi

W niedzielę Miłosierdzia Bożego, 7 kwietnia 2013 metropolita mińsko-mohylewski abp Tadeusz Kondrusiewicz dokonał uroczystego poświęcenia kościoła klasztornego w Osipowiczach na Białorusi. W uroczystości wzięli udział liczni wierni oraz duchowieństwo, zarząd prowincji wraz z o. prowincjałem Ezdraszem Biesokiem OFM i bracia klerycy z Białorusi.

Placówka od swego założenia powierzona jest prowincji franciszkanów z Katowic-Panewnik, którzy jednocześnie prowadzą miejscową parafię. Kościół pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego został zbudowany staraniem miejscowego przełożonego i proboszcza a także dziekana dekanatu Bobrujsk o. Natanaela Wojtali OFM. W parafii pracują polskie siostry jawdzianki.

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

W syryjskiej Mezopotamii zburzono kościół kapucynów

W syryjskiej Mezopotamii 15 kwietnia wybuch zupełnie zniszczył kościół i klasztor Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Do ostatniego dotąd prawie nienaruszonego kościoła w Dajr az-Zaur na wschodzie Syrii najpierw włamali się opozycjoniści i rozbili tam obóz. Potem świątynię zaatakowało wojsko. Wicewojewoda kapucynów

na Bliskim Wschodzie informuje, że w tej syryjskiej miejscowości chrześcijan już nie ma. W ostatnich miesiącach wyjechało też stamtąd dwóch ostatnich kapucynów.

O. Tony Haddad OFM Cap podkreśla, że przez blisko 400 lat ta kapucyńska wiceprowincja wielokrotnie doznawała prześladowań, jednak zawsze udawało jej się podnosić razem ze zmartwychwstałym Chrystusem. „Kiedy na Bliskim Wschodzie zagości wiosna pokoju, będziemy mogli świątynię odbudować” – dodaje o. Haddad.
Za: **Radio watykańskie**.

Siostra papieża z wizytą u polskich bernardynów

Siostra Ojca Świętego Franciszka Pani Maria Elena Bergoglio gościła na uroczystym obiedzie u polskich bernardynów w Martin Coronado w Argentynie. Siostra papieża Franciszka przybyła do ośrodka polskich bernardynów na zaproszenie o. Jerzego Twaroga, rektora Polskiej Misji Katolickiej w Argentynie. W spotkaniu uczestniczył m.in. o. prowincjał Jarosław Kania.

Jak mówiła zakonnikom pani Bergoglio, wszystko, co się wydarzyło dnia 13 marca 2013 roku było dla niej niespodziewane – Bóg wie dlaczego – mówi Maria Elena. Opowiedziała również, dlaczego nie brała udziału osobiście w inauguracji pontyfikatu. – Zostałam na miejscu w Buenos Aires. Pragnęłam jedynie objąć go swoimi ramionami. Kiedy dowiedziałam się, że sam prosi, abymy nie jechali do Rzymu, tylko przekazali pieniądze dla biednych, wiedziałam na pewno, że nie jadę. Jestem przekonana o racji jego apelu. Przecież uścisk na odległość zawsze można sobie przekazać. Duchowo jesteśmy zjednoczeni – mówiła z radością siostra Ojca Świętego.

Ostatni raz widziała się ze swoim bratem dwa miesiące temu. Przyznała, że często też rozmawiali z bratem przez telefon. – Teraz jest trudniej, bo to nie to samo zadzwonić do Rzymu, co do Buenos Aires. Tym bardziej, że nie wiem gdzie i jak dzwonić. Dlatego brat dzwoni do mnie – wspomina z radością pani Maria Elena. Pierwszy telefon od papieża Franciszka odebrała już w dniu wyboru. – Zadzwonił do mnie sam. Omal nie umarłam ze wzruszenia i szczęścia. Podziękowała Ojcu Świętemu za telefon. – Odpowiedział mi, że nie wyobrażał sobie, aby nie skontaktować się ze swoją siostrą – relacjonuje.

Maria Elena opowiadała także o ich dzieciństwie. – Mój brat Jorge był ode mnie starszy o 11 lat. Znam go dobrze jako młodzieńca. Całkowicie normalny chłopak. Zawsze towarzyski, radosny i opiekuńczy – podkreślała. W czasie spotkania z zakonnikami Maria Elena nawiązała również do okoliczności utraty płuca przez jej brata, w wyniku przeprowadzonej operacji. Z radością przyznała, że bardzo dobrze ocenia obecną kondycję swojego brata. – W rozmowie telefonicznej zapytałam go nawet,

co bierze, że wygląda tak młodo – uśmiechała się.

Maria Elena poruszyła też kwestię zmiany watykańskich obyczajów. – Nie zaskakuje mnie, że Jorge zmienia zwyczaje. Dla niego najważniejszy jest człowiek – mówiła Maria Elena. – Duch Święty jest z nim. On (papież) wiele pracuje i będzie wymagał od innych tego samego – ciągnęła dalej swoją opowieść. Nawiązała do początku historii z papieskimi butami, które Franciszek nazwał zbyt królewskimi. – Przed odejściem Papieża Benedykta XVI – na pogrzebie kogoś bliskiego z naszej rodziny, siostrzenica poruszyła temat czerwonych butów papieskich. I on wówczas powiedział, że czerwone buty powinny zniknąć z nóg papieża, bo to są buty królewskie, a papież nie może ubierać się jak król – wspominała Maria Elena.

Zdaniem siostry papieża jej brat jako Ojciec Święty musi zrozumieć i przyzwyczaić się do tego, że nie wszystko będzie takie jak w Buenos Aires. – Nie będzie mógł jeździć metrem, autobusami podmiejskimi czy koleją, nie będzie też spacerować po ulicach stolicy. Pan Bóg nie postawił go na tym miejscu, żeby ktoś mu coś zrobił, dlatego musi się pilnować. Zapewne będzie musiał dokonać zmian, które wielu nie będą się podobać. On jest mocnym i silnym człowiekiem – podkreślała Maria Bergoglio. – Największą siłę daje mu Duch Święty. Ma wielką wiarę. Ale to nie dziwi, ponieważ od kołyski uczono nas kochać Boga. Nasza rodzina zawsze była Kościołem domowym – twierdzi siostra papieża.

Uczestniczący w spotkaniu z Marią Bergoglio prowincjał o. Jarosław Kania poprosił ją, aby w czasie rozmowy ze swoim bratem przekazała pozdrowienia i zaproszenie do odwiedzenia Kalwarii Zebrzydowskiej – Papieskiej Kalwarii.

Maria Bergoglio opowiadała także o poprzednikach swojego brata na Stolicy Piotrowej. – Dla mnie Jan Paweł II był ojcem. Zostawił nam lekcję życia. Zaakceptował swoją starość, choroby. Dlatego było tak ciężko zastąpić go po jego śmierci. Benedykt XVI był zupełnie innym człowiekiem. On też zostawił nam wielką lekcję życia, bo zrezygnować człowiekowi dziś z władzy jest bardzo trudno – podkreślała.

Maria Bergoglio wyznała także, że jej brat był duchownym, także pełniąc posługę kardynalską w trudnych czasach rządów wojskowych i prześladowania Kościoła w

Argentynie. – Jestem spokojna i mam w swoim sercu pokój, bo Jorge nie pracował dla dyktatury wojskowej, wręcz przeciwnie, wyzwolił wielu od dyktatury. Nie wiem dlaczego dziś dyskutuje się na ten temat. Ufam Panu Bogu i mam wielki spokój w sercu, bo mój brat wiele zrobił, aby pomóc ludziom w czasie dyktatury – zauważa siostra papieża Franciszka.

Na pytanie ojców bernardynów, czy wybierają się do Rzymu, Maria Bergoglio odparła, że nie. – Mam nadzieję, że jeszcze w 2013 r. przyjedzie z wizytą do Argentyny, a wtedy da mi dwie minuty na rozmowę, w którym go serdecznie uścisknę – mówi ze wzruszeniem.

Panią Bergoglio na spotkanie zaprosił o. Jerzy Twaróg, dyrektor Polskiej Misji Katolickiej w Argentynie, który pochodzi z Nowego Targu, z największej parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. – Kiedy zadzwonił do nas z zaproszeniem,

mój starszy syn zapytał mnie, czy pojadę. Odpowiedziałam, że tak. Przecież to są franciszkanie. Ponadto jesteście pierwszymi, do których przybyłam od dnia wyboru mojego brata Jorge na Stolicę Piotrową. Dziękuję wam z całego serca za zaproszenie. Telefony od środków masowego przekazu po wyborze papieża Franciszka dzwoniły bez przerwy. Nie miałam czasu nawet, żeby się pomodlić. Potrzebuję odpoczynku i rekolekcji na rozmowę z Bogiem. Najbardziej czego mi dziś brakuje, to czasu na prywatne spotkanie z Bogiem – wyznała Maria Bergoglio.

Zdaje sobie jednocześnie sprawę z tego, że ludzie dziś pragną wiedzieć, kim jest i był Jorge Bergoglio. – Myślę, że moje o nim świadectwo jest jakimś małym ziarenkiem piasku, kiedy mówię i opowiadam o nim – oznajmiła.

Prowincjał o. Jarosław Kania powiedział pani Bergoglio, że kiedy będzie zmęczona

wywiadami i spotkaniami prasowymi, to może się schronić i odpocząć u polskich franciszkanów w Martin Coronado. Przyjęła jego propozycję z wielką radością.

Na zakończenie spotkania rektor wniósł toast w intencji Drogiej Siostry Papieża Franciszka – Marii Eleny składając jej serdeczne życzenia i podziękowanie za przyjęcie zaproszenia na wspólny obiad z polskimi franciszkanami w Coronado. Maria Elena otrzymała na pamiątkę figurkę św. Franciszka, polskie korale z bursztynu, biały obrus z Polski oraz bukiet czerwonych róż, przekazując serdecznie życzenia. Nie zabrakło też modlitwy i wspólnego zdjęcia w kościele i pod pomnikami św. Franciszka z Asyżu i bł. Jana Pawła II. Maria Elena pocałowała także relikwie św. Franciszka z Asyżu i bł. Jana Pawła II.

Za: www.deon.pl

Witryna Tygodnia

NOWOŚCI I PROŚBY SERWISU WWW.ZYCIEZAKONNE.PL

Od kilku miesięcy na portalu internetowym www.zyciezakonne.pl, który jest oficjalną stroną KWPZM, stopniowo ukazują się kolejne dokumenty z nauczania Kościoła na temat życia konsekrowanego w okresie posoborowym (w dziale: DOKUMENTY).

Na publikację tych dokumentów otrzymaliśmy zgodę Sekretarza Gen. Episkopatu Polski bpa Wojciecha Polaka. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującymi normami na publikację dokumentów Stolicy Apostolskiej taka zgoda jest wymagana.

Wierzmy, że ich umieszczenie na portalu internetowym ułatwi pracę i życie wielu spośród nas, gdyż w prosty sposób można korzystać z treści tych dokumentów w różnych publikacjach, opracowaniach, czy konferencjach ascetycznych. Do tej pory większość z umieszczonych dokumentów dotyczących życia konsekrowanego nie była dostępna w internecie (w polskiej wersji).

W związku z tą pracą ponownie prosimy Czytelników o przeglądnięcie archiwów klasztornych i sprawdzenie **czy nie posiadacie tłumaczeń przemówień lub listów papieża okresu posoborowego, skierowanych do Waszej Wspólnoty zakonnej** (np podczas Kapituł generalnych, jubileusz Założycieli, ważnych rocznic lub wyda-

zeń dla Waszego Zakonu) lub tłumaczeń innych dokumentów z tego zakresu, które są przechowywane w Waszych zbiorach archiwalnych.

Poszukujemy także ważnych wystąpień polskich biskupów na tematy życia konsekrowanego, a szczególnie konferencji i homilii Kard. Stefana Wyszyńskiego i Kard. Karola Wojtyły (z okresu gdy był biskupem krakowskim). Jeśli je odnajdziecie, prosimy o przesłanie ich w wersji elektronicznej na adres: sekretariat@zakony.com.pl

W najbliższych dniach pojawią się na portalu w dziale „Artykuły, homilie, konferencje” pierwsze **konferencje i referaty z zakresu teologii życia konsekrowanego**, pochodzące z bardzo bogatego archiwum Sekretariatu KWPZM. Będziemy stopniowo uzupełniać także ten dział. Zachęcam do wykorzystania tych opracowań.

Inną nowością naszego serwisu jest sukcesywne wprowadzanie nowych **galerii z fotografiami** prezentującymi interesujące miejsca i zabytki religijne z całego świata, ale także przedstawiającymi wydarzenia z życia zakonnego i naszej pracy apostołskiej w Polsce i zagranicą.

Dziękując wszystkim, którzy swoje galerie przekazali ponownie zachęcam wszystkich

Czytelników, ale szczególnie misjonarzy do nadsyłania fotografii i podzielenia się swoimi zbiorami z innymi Czytelnikami odwiedzającymi serwis zakonne, a przy okazji ubogacenia ich informacjami o swojej pracy misyjnej i wiedzą o kraju, gdzie przebywacie.

Można nadsyłać galerie liczące około 50 fotografii lub mniej (oczywiście w zapisie elektronicznym). Jeśli będziecie to robić drogą mailową, prosimy o spakowanie zdjęć w plik zip. Liczymy także na przesyłki drogą pocztową (np. na płytach DVD). Bardzo proszę, aby do przesyłanych galerii załączyć zawsze krótki opis, informujący co przedstawiają zdjęcia umieszczone w galerii.

Wszystkie te materiały prosimy nadsyłać na adres Sekretariatu KWPZM (poczta elektroniczna: sekretariat@zakony.com.pl, adres tradycyjnej poczty: Sekretariat KWPZM, Skwer Kard. Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa).

Serdecznie zapraszam do naszego serwisu www.zyciezakonne.pl i ponownie proszę o pozytywną reakcję na przedstawioną informację oraz zaproszenie.

o. Kazimierz Malinowski OFMConv

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

Zapowiedzi wydarzeń i zaproszenia

Coroczne sympozjum teologii życia konsekrowanego w Krzydlinie

Polska Prowincja Misjonarzy Klaretynów, Redakcja dwumiesięcznika Życie Konsekrowane oraz Podyplomowe Studia Teologii Życia Konsekrowanego Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu organizują w dniach 01 – 04 maja br. w Klaretyńskim Centrum Dialogu i Spotkań w Krzydlinie Małej k/Wrocławia kolejne Ogólnopolskie Sympozjum Teologii Życia Konsekrowanego nt.: **Być solą ziemi i światłem dla współczesnego świata. Wiara w życiu i posłudze osoby konsekrowanej**

Program Sympozjum

01 maja (środa) Wiara wyznawana

1800 – Eucharystia (przewodniczy Ks. prof. dr hab. Andrzej Tomko – Rektor PWT)

1900 – Kolacja

1920 – Przywitanie Gości

1930 – Wprowadzenie w tematykę – Żyjemy na ziemi lecz ojczyzną naszą jest niebo. Świadectwo wiary osoby konsekrowanej we współczesnym świecie
O. dr hab. Marian Zawada OCD

02 maja (czwartek) wiara celebrowana

0700 – Jutrznia

0730 – Śniadanie

0830 – Konferencja I – Sakramentalny wymiar duchowości zakonnej

O. mgr Zbigniew Ptak eSPe

0915 – Dyskusja

1000 – Konferencja II – Celebracja wiary w posłudze osoby konsekrowanej

Ks bp. prof. dr hab. Andrzej Siemieniowski
1045 – Dyskusja

1200 – Eucharystia (przewodniczy Ks. Bp. Andrzej Siemieniowski)

1300 – Obiad

1500 – Konwersatoria tematyczne

Wiara bez uczynków jest martwa. Wiara potrzebuje miłości.

S. lic. Bernardeta Rusin FMA

W szkole słowa Bożego. Możliwości i sposoby celebracji słowa Bożego we wspólnocie.

O. Lic. Łukasz Przybyło CMF

W 50 rocznicę Perfectae caritatis – czy coś się zmieniło?

Ks. dr hab. Bogdan Gienza SDS

1600 – Kawa

1700 – Dyskusja panelowa (prowadzi O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF)

1900 – Kolacja

2030 – Nabożeństwo majowe

03 maja (piątek) wiara przeżywana

0700 – Jutrznia

0730 – Śniadanie

0830 – Konferencja I – Wiara i psychologia. Obecność psychologii na drodze wiary.

S. dr Władysława Krasiczyńska CSSJ

0915 – Dyskusja

1000 – Konferencja II – Troska o rozwój duchowy osoby konsekrowanej – priorytety na dziś.

O. Prof. Jerzy Wiesław Gogola OCD

1045 – Dyskusja

1200 – Eucharystia (przewodniczy O. dr Krzysztof Gierat CMF)

1300 – Obiad

1500 – Konwersatoria tematyczne

Znaczenie wiary na drodze uzdrawiania zranień – spojrzenie psychologa.

S. dr Władysława Krasiczyńska CSSJ

Jak troszczyć się o zachowanie tożsamości charyzmatycznej dziś?

O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF

Umocniając swoją wiarę umacniamy wiarę innych – osobiste świadectwo wiary.

O. lic. Leszek Gólczyński SSCC

1600 – Kawa

1700 – Dyskusja panelowa (prowadzi s. lic. Bernardeta Rusin FMA)

1900 – Kolacja

2030 – Nabożeństwo majowe

04 maja (sobota) wiara budowana na modlitwie

0700 – Eucharystia (przewodniczy o. lic. Robert Kycia CMF)

0800 – Śniadanie

0830 – Konferencja I – Ora et labora – jak łączyć pracę z modlitwą?

O. dr Wojciech Popielewski OMI

0915 – Dyskusja

1000 – Konferencja II – Znaczenie modlitwy myślniej dla życia duchowego osoby konsekrowanej.

O. prof. PWT dr hab. Jacek Kiciński CMF

1045 – Podsumowanie Sympozjum – O. prof. dr hab. Piotr Liszka CMF

1130 – Obiad

Odeszli do Pana

ŚP. KS. JAN PALUSIŃSKI (1934-2013)

W wieku 79 lat zmarł w Krakowie ks. Jan Palusiński, pierwszy duszpasterz akademicki Duszpasterstwa Akademickiego WĘŻEŁ przy salezjańskim kościele pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Łodzi. Był twórcą i organizatorem kolejnych edycji Festiwalu Pieśni i Piosenki Religijnej SACROSONG, zainicjowanym w maju 1969 r. w Łodzi na którym był – fundując główną nagrodę – ks. kard. Karol Wojtyła.

Przez lata był niestrudzonym orędownikiem idei Święta Stworzenia Świata i Człowieka.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w piątek 19 kwietnia w kościele pw. św. Stanisława Kostki w Krakowie na Dębnikach.

Historia życia w Zgromadzeniu Salezjańskim:

1949-1950 Kopiec - nowicjat

26.08.1950 Kopiec - pierwsze śluby zakonne

1950-1952 Kraków - postnowicjat

15.08.1956 Kraków - śluby wieczyste

1952-1956 Kraków/Oświęcim - studia teologiczne

20.06.1959 Oświęcim - święcenia kapłańskie

1964 Przyłęków - katecheta

1964-1969 Łódź - opiekun studentów

1969-1972 Lublin - studia doktoranckie

1972-1988 Kraków – ul. Konfederacka - organizator „Sacrosongu”

1988 Kraków – ul. Jesionowa - dyrektor fundacji „Sacrosong”

2009 opuścił Zgromadzenie.